

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Osijeku
Osijek, Zagrebačka 2

Poslovni broj: P-44/2026-46

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Trgovački sud u Osijeku, po sutkinji Marini Ljubičić Knežević, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza MINIMAX d.o.o. u stečaju, OIB: 00834429237, Višnjevac, Ivana Mažuranića 64, kojeg zastupa Vedran Pajić, OIB: 48066401121, odvjetnik u Osijeku, Franje Krežme 11, protiv tuženika DAZZ.OS d.o.o., OIB: 89566699242, Osijek, Gornjodravsko obala 98, kojeg zastupa Domagoj Rešetar, OIB: 82016287737, odvjetnik u Osijeku, Šetalište P. Preradovića 7, radi isplate 3.318,07 EUR, nakon glavne i javne rasprave zaključene 12. svibnja 2026., u nazočnosti punomoćnika stranaka, na ročištu za objavu sudske odluke održanom 9. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

" Nalaže se tuženiku, DAZZ OS D.O.O., OIB: 57907563751, da isplati tužitelju MINIMAX D.O.O., OIB: 00834429237, iznos od 3.318,07 EUR sa zakonskim zateznim kamataima tekućim od slijedećeg dana od dospelja 07.11.2022.godine pa do konačne isplate, po stopi koja se obraćunava za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku 15 dana od pravomoćnosti presude, te naknadi tužitelju prouzročeni parnični trošak sa zakonskim zateznim kamataima tekućim od donošenja presude pa do konačne isplate, po stopi koja se obraćunava za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena."

II. Nalaže se tužitelju Stečajna masa iza MINIMAX d.o.o. u stečaju, OIB: 00834429237, Višnjevac, Ivana Mažuranića 64, naknaditi tuženiku DAZZ.OS d.o.o., OIB: 89566699242, Osijek, Gornjodravska obala 98, parnični trošak u iznosu od 1.500,00 EUR (tisućpetstoeura), zajedno sa zateznim kamatama koje na taj trošak teku od 9. lipnja 2026. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

III. Zahtjev tuženika za naknadu parničnog troška u iznosu od 312,50 EUR (tristodvanaesteura i pedesetcenti), odbija se kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi u bitnom navodi kako je na temelju ugovora o pozajmici br 01/2020 pozajmio tuženiku iznos od 3.318,07 EUR na razdoblje od godinu dana, kako je tražbina tužitelja dospjela 6. studenog 2022. te kako tuženik po dospijeću nije ispunio tražbinu tužitelju. Nadalje, punomoćnik tužitelja pismeno je pozvao tuženika na povrat navedenog novčanog iznosa, na što se isti ogлуšio te tužitelju nije vratio pozajmljeni iznos.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnom navodi kako osporava tužbeni zahtjev u cijelosti, odnosno kako su navodi iz tužbe neistini. Naime, nije sporno kako su tužitelj i tuženik sklopili navedeni ugovor, međutim isti nikada nije realiziran, a u međuvremenu je i raskinut.

3. Podneskom od 26. travnja 2024. tužitelj se očitovao na odgovor na tužbu i isti je u bitnom naveo kako je tuženiku vodio poslovne knjige dugi niz godina, odnosno kako je 1. svibnja 2019. sklopljen Ugovor o pružanju računovodstvenih usluga te kako je u tijeku pandemije uzrokovane virusom COVID-19 tuženik ostao bez prihoda u poslovanju pa je na zamolbu zakonskog zastupnika tuženika zakonski zastupnik tužitelja dao navedeni novčani iznos za nastavak poslovanja, a o čemu je sastavljen ugovor. Nadalje, netočni su navodi tuženika kako ugovor nikada nije realiziran jer je tužitelj tuženiku navedeni novčani iznos dao u gotovini. Naime, potpis navedenog ugovora je upravo bio uvjet da se novčani iznos preda zakonskoj zastupnici tuženika, a u ugovoru se navodi kako će iznos biti uplaćen na račun tuženika, međutim isti je po traženju zakonskog zastupnika tuženika dan na ruke jer se isti bojao prijeteće blokade na računu, a što je razvidno iz izvoda s računa koji je tuženik priložio uz odgovor na tužbu, gdje je na izvodu za 4. studeni 2020. vidljivo kako je stanje računa 466,04 kn, dok je 6. studenog 2020. vidljivo stanje računa tuženika od 1.668,96 kn. Dalje tužitelj navodi kako je nakon realizirane pozajmice vidljivo na izvodima da se pojavljuju uplate – Polog pametnog sefa, a što potvrđuje navode tužitelja kako je sklopljen i realiziran ugovor o pozajmici. Nadalje, tužitelj osporava navode tuženika kako je 7. siječnja 2021. sklopljen Sporazumni raskid ugovora o pozajmici iz razloga što isti nije potpisan od strane tužitelja te je nejasno kako je isti ikada dostavljen tužitelju, a tužitelj je još 2 godine poslije toga vodio knjigovodstveno poslovanje tuženika. Tužitelj dalje navodi

kako kada je zakonski zastupnik tužitelja zatražio povrat novčanog iznosa tuženik je raskinuo ugovor o vođenju knjigovodstvenih usluga.

4. Podneskom od 9. svibnja 2024. tuženik se očitovao na prethodno navedeni podnesak tužitelja i u bitnom istaknuo prigovor promašene pasivne legitimacije i to iz razloga što je tužitelj naveo kako je novčani iznos predan zakonskom zastupniku tuženika na ruke. Dalje tuženik navodi kako činjenica kako se na izvodima tuženika pojavljuju uplate pod nazivom "Polog pametnog sefa" ni na koji način ne može potvrditi navode tužitelja kako je realiziran predmetni Ugovor o pozajmici i kako je upravo tuženik primio navedeni novac od tužitelja te ga uplaćivao na svoj račun. Naime, pametni sef je samouslužni uređaj za uplatu gotovog novca te tuženik isti koristi za polaganje dnevnog utrška od poslovanja pa to što tuženik izvršava uplate na svoj račun ne može ni u kojem slučaju značiti kako se radi upravo o uplati navodno primljene pozajmice od strane tužitelja. Nadalje, netočni su navodi kako je tuženik raskinuo ugovor o vođenju knjigovodstvenih usluga s tužiteljem upravo kada je zakonski zastupnik tužitelja zatražio povrat pozajmice, odnosno navedeni ugovor je raskinut zbog neispunjavanja obveza iz istog, zbog čega je i zakonski zastupnik tužitelja podnio kaznenu prijavu protiv tužitelja i zakonskog zastupnika tužitelja.

5. Rješenjem poslovni broj P-87/2024-24 od 11. veljače 2025. utvrđen je prekid postupka u konkretnoj pravnoj stvari iz razloga što je nad tužiteljem otvoren stečajni postupak, u skladu sa čl. 212. t. 5. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; u daljnjem tekstu ZPP).

6. Nadalje, rješenjem poslovni broj P-159/2025-25 od 29. travnja 2025. nastavljen je postupak u ovoj pravnoj stvari i utvrđen je prekid postupka, iz razloga što je tužitelj brisan iz sudskog registra, u skladu sa čl. 212. t. 4. ZPP-a, dok je rješenjem poslovni broj P-302/2025-27 od 22. rujna 2025. postupak nastavljen i istodobno obustavljen, a tužitelj je protiv navedenog rješenja podnio žalbu.

7. Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-4443/2025-2 od 29. prosinca 2025. uvažena je tužiteljeva žalba i ukinuto rješenje Trgovačkog suda u Osijeku, poslovni broj P-302/2025-27 od 22. rujna 2025. te je rješenjem poslovni broj P-44/2026-34 od 20. veljače 2026. nastavljen postupak, u skladu sa čl. 215. st. 1. ZPP-a.

8. U dokaznom dijelu postupka sud je izveo dokaz saslušanjem svjedoka Tihomira Majera (str. 167 spisa) i Zdenka Varaždinca (str. 167-168 spisa) te zakonske zastupnice tužitelja (str. 168-169 spisa) i zakonske zastupnice tuženika (str. 169-170 spisa) i izvršio uvid u Ugovor o pozajmici br 01/2020 sklopljen između tužitelja i tuženika od 6. studenog 2020. (str. 4 spisa), podnesak tužitelja na ime tuženika od 11. siječnja 2023. (str. 5-6 spisa), izvod prometa po računu tuženika (str. 16-146 spisa), Sporazumni raskid ugovora o pozajmici br 01/2020 od 7. siječnja 2021. (str. 147 spisa), Ugovor o pružanju usluge računovodstvenog servisa sklopljen između tužitelja i tuženika od 1. svibnja 2019. (str. 150-153 spisa), kaznenu prijavu (str. 157-158 spisa), službenu zabilješku Ministarstva unutarnjih poslova, Policijske uprave osječko – baranjske, I. Policijske postaje Osijek s ispostavom Čepin od 29. travnja 2022. (str.

177 spisa) te spis Općinskog državnog odvjetništva u Osijeku, broj: KP-DO-417/2024 (str. 191-297, 299-322 i 361-400 spisa).

9. Tužbeni zahtjev je neosnovan.

10. Među parničnim strankama nije sporna činjenica kako su tužitelj i tuženik sklopili Ugovor o pružanju usluge računovodstvenog servisa od 1. svibnja 2019. (str. 150-153 spisa), kako su isti također sklopili Ugovor o pozajmici br 01/2020 sklopljen između tužitelja i tuženika od 6. studenog 2020. (str. 4 spisa) te kako je tužitelj podneskom od 11. siječnja 2023. pozvao tuženika na povrat novčanih sredstava.

11. Sporna je činjenica je li prethodno navedeni Ugovor o pozajmici realiziran, odnosno je li tuženik dužan vratiti tužitelju pozajmljeni iznos.

12. Također je sporno je li osnovan prigovor promašene pasivne legitimacije iz razloga što je tuženik tijekom postupka istaknuo kako je tužitelj naveo kako je novčani iznos predan zakonskom zastupniku tuženika na ruke.

13. Na ročištu održanom 10. lipnja 2024. svjedok Tihomir Majer u svom iskazu (str. 167 spisa) u bitnom je naveo kako je zakonska zastupnica tužitelja zakonskoj zastupnici tuženika posudila novac, a koji nije vraćen, odnosno kako se na upit suda ne može izjasniti je li Nada Majer novac posudila kao fizička osoba ili kao zakonska zastupnica tužitelja i to Zdenki Varaždinac kao fizičkoj osobi ili zakonskoj zastupnici tuženika. Dalje navodi kako je posuđeno 25.000,00 kn, a rok je bio godinu dana, kako je tužitelj za tuženika vodio poslovne knjige te kako je zakonska zastupnica tužitelja tražila povrat novca od tuženika i to često. Svjedok dalje navodi kako novac nije vraćen te ističe kako je od supruge čuo kako je bilo prijetnji, a misli kako je to bilo zbog poslovnih knjiga. Nadalje, novac je dan na ruke i svjedok je bio prisutan kada je zakonska zastupnica tužitelja dala novce tuženiku i to u poslovnom prostoru tužitelja.

14. Svjedok Zdenko Varaždinac na ročištu održanom 10. lipnja 2024. u svom iskazu (str. 167-170 spisa) u bitnom je naveo kako su tužitelj i tuženik sklopili ugovor o pozajmici za iznos od 25.000,00 kn, međutim isti nikada nije realiziran, a dogovor je bio kako će tužitelj pozajmiti novac tuženiku, međutim zakonska zastupnica tuženika nikada nije primila novac od tužitelja i to niti na račun niti na ruke. Nadalje, zakonska zastupnica tuženika sačinila je dokument o raskidu ovdje spornog ugovora te je on isti odnio u poslovne prostorije tužitelja i predao ga zakonskoj zastupnici tužitelja, na što je zakonska zastupnica tužitelja rekla kako je sada u poslu te kako će pregledati dokumente i kasnije to riješiti. U odnosu na polog pametnog sefa, svjedok je naveo kako se radi o dnevnom utršku te kako isti zakonska zastupnica tuženika nosi svaki dan i to na način da je on vozi do bankomata. Nadalje, ugovor o pozajmici je sklopljen radi toga da bi tuženik išao kupiti robu u Zagreb, a raskid ugovora nije potpisan od strane zakonskog zastupnika tužitelja. Također ističe kako je zakonska zastupnica tužitelja isticala kako ugovor nije realiziran pa nema potrebe niti da bi raskid bio potpisan, a ugovor je raskinut iz razloga što novac nije dan u potrebnom trenutku, a kasnije se zakonski zastupnik tuženika više nije usudio prihvatiti novac zbog nestabilnog poslovanja.

15. Zakonska zastupnica tužitelja Nada Majer u svom iskazu na ročištu održanom 10. lipnja 2024. (str. 168-169 spisa) u bitnom je navela kako je u vrijeme sklapanja ovdje spornog ugovora tužitelj vodio poslovne knjige za tuženika, kako je bila upoznata sa poslovanjem tuženika te kako ju je zakonski zastupnik tuženika zamolio da mu posudi novac. Novac je ona posudila od drugog trgovačkog društva i zakonskom zastupniku tuženika ovdje utuženi iznos predala je u bijeloj kuverti. Nadalje, Ugovor o pozajmici sklopljen je između tužitelja i tuženika jer je ona u ime tužitelja novac posudila tuženiku, a također je sklopljen ugovor o pozajmici između tužitelja i trgovačkog društva od kojeg je tužitelj pozajmio novac za tuženika. Dalje navodi kako je Ugovor o pozajmici ona sastavila, odnosno u računalu je imala primjerak takvog ugovora, a dogovor je bio kako će tuženik uz knjigovodstvene usluge svaki mjesec tužitelju plaćati i dodatan iznos od 1.000,00 kn koji se odnosi na povrat ovdje utuženog potraživanja, a ništa od pozajmljenog nije vraćeno. Vezano za ovdje spomenuti ugovor o raskidu, navodi kako isti nikada nije vidjela niti joj je Zdenko Varaždinac ikada isti uručio. Dalje navodi kako je ona vodila poslovne knjige za tuženika i tuženik je imao financijskih poteškoća, odnosno došlo je do pada prometa, epidemija Covid-19 i bilo je izdataka za doprinose i neto plaće te kako je u par navrata tražila povrat pozajmice, a također i u lipnju 2022. kada se zakonska zastupnica tuženika naljutila i raskinuli su poslovni odnos. Zakonski zastupnik tužitelja dalje navodi kako je novac dan 6. studenog 2020. u poslovnim prostorijama tužitelja, kako je tuženik odmah potpisao ugovor, a njezina prvotna ideja je bila da novac uplati na poslovni račun tužitelja, a zatim da se isti prebaci na račun tuženika, na što je zakonska zastupnica tuženika inzistirala da se novac da na ruke jer je bila u lošoj financijskoj situaciji. Dalje navodi kako je u poslovnim knjigama tužitelja provedena pozajmica od drugog trgovačkog društva, ali ne i vezano za tuženika jer su bili u dobrim odnosima i radilo se o teškoj situaciji.

16. Zakonska zastupnica tuženika Zdenka Varaždinac na ročištu održanom 10. lipnja 2024. u svom iskazu (str. 169-170 spisa) u bitnom je navela kako je sklopljen ugovor o pozajmici u poslovnim prostorijama tužitelja i kako je bilo dogovoreno kako će novac biti uplaćen na račun tuženika. Međutim, novac nije nikada uplaćen i nakon proteka 2 mjeseca sastavila je raskid ugovora, a koji raskid je Zdenko Varaždinac predao ovdje zakonskoj zastupnici tužitelja, iz razloga što se u to vrijeme pojavio Covid-19, došlo je do pada prometa i nije imalo smisla uzimati taj novac. Ističe kako nije primila novac od tužitelja i to niti na ruke niti na račun te kako u vrijeme potpisivanja ugovora tuženik nije bio u prijetjećoj blokadi, a ugovor o pružanju knjigovodstvenih usluga je raskinut jer tužitelj nije obavio dogovoreni posao i tuženik je zbog istog dobio kazne. Dalje navodi kako ugovor o pozajmici nije knjižen u poslovnim knjigama, kao niti raskid jer zakonski zastupnik tužitelja nije potpisao raskid te kako je ugovor o pozajmici sklopljen na način da se zakonski zastupnik tužitelja sam ponudio pozajmiti novac, međutim isti nikada nije realiziran.

17. Uvidom u Ugovor o pozajmici br 01/2020 sklopljen između tužitelja i tuženika od 6. studenog 2020. (str. 4 spisa) sud je utvrdio kako je navedeni ugovor sklopljen 6. studenog 2020. te kako je istim dogovoreno kako će se pozajmica uplatiti na račun tuženika. Nadalje, dospijeće je dogovoreno sa 6. studenim 2022., a pozajmica će se po dospijeću uplatiti na račun tužitelja ili isplatiti u gotovini.

18. Izvršenim uvidom u Sporazumni raskid ugovora o pozajmici br 01/2020 od 7. siječnja 2021. (str. 147 spisa) razvidno je kako isti nije potpisan od strane tužitelja.

19. Iz službene zabilješke Ministarstva unutarnjih poslova, Policijske uprave osječko – baranjske, I. Policijske postaje Osijek s ispostavom Čepin od 29. travnja 2022. (str. 177 spisa) razvidno je kako je tuženik pokušao preuzeti arhivsku građu od tužitelja, odnosno uvidom u predmetu zabilješku nisu razjašnjene ovdje sporne činjenice.

20. Uvidom u spis Općinskog državnog odvjetništva u Osijeku, broj: KP-DO-417/2024 (str. 191-297, 299-322 i 361-400 spisa) proizlazi kako je odbačena kaznena prijava podnesena od strane zakonskog zastupnika tuženika protiv ranije zakonske zastupnice tužitelja i tužitelja zbog kaznenog djela protiv gospodarstva – zlouporabe povjerenja u gospodarskom poslovanju i kaznenog djela prijevare.

21. Iz izvoda prometa po računu tuženika (str. 16-146 spisa) nije razvidna uplata od strane tužitelja po ovdje spornom Ugovoru o pozajmici.

22. Materijalnu dokumentaciju u spisu, a koja tijekom postupka nije niti bila sporna, sud je prihvatio kao vjerodostojnu.

23. U odnosu na istaknuti prigovor promašene pasivne legitimacije, sud je utvrdio kako je isti neosnovan.

24. Naime, iz Ugovora o pozajmici razvidno je kako je isti sklopljen između tužitelja i tuženika, a isto također proizlazi i iz iskaza zakonskih zastupnika stranaka i svjedoka.

25. Nadalje, u odnosu na iskaze svjedoka i stranaka vezano za isplatu po pozajmici, sud iste nije prihvatio u navedenom dijelu iz razloga što su predmetni iskazi u suprotnosti, odnosno zakonska zastupnica tužitelja i njezin suprug, ovdje svjedok, Tihomir Majer iskazivali su kako je pozajmica realizirana, dok su zakonska zastupnica tuženika i njezin suprug, ovdje svjedok, Zdenko Varaždina, iskazivali kako pozajmica nije realizirana.

26. Čl. 499. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22; u daljnjem tekstu ZOO) propisano je kako ugovorom o zajmu obvezuje se zajmodavac predati zajmoprimcu određeni iznos novca ili određenu količinu drugih zamjenjivih stvari, a zajmoprimac se obvezuje vratiti mu poslije stanovitog vremena isti iznos novca, odnosno istu količinu stvari iste vrste i kakvoće.

27. U konkretnom slučaju tužitelj je tvrdio kako je zakonska zastupnica tužitelja određeni iznos novca predala na ruke zakonskoj zastupnici tuženika, dok je tuženik isticao kako nije došlo do realizacije predmetnog ugovora o pozajmici.

28. Uvidom u materijalnu dokumentaciju u spisu sud nije mogao utvrditi kako je tužitelj predao novac tuženiku.

29. Naime, novac nije uplaćen na račun tuženika, a uvidom u izvod prometa po računu tuženika sud nije mogao utvrditi kako su uplate obavljene na temelju ovdje sporne pozajmice.

30. Čl. 7. st. 1. ZPP-a propisano je kako stranke su dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice, dok je čl. 219. st. 1. istog Zakona propisano kako svaka stranka je dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika.

31. Nadalje, čl. 221.a ZPP-a propisano je ako sud na temelju izvedenih dokaza (članak 8.) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

32. Nakon što je proveo dokazni postupak, sud nije mogao sa sigurnošću utvrditi kako je tužitelj tuženiku pozajmio novac i kako isti nije vraćen tužitelju pa je primijenio pravila o teretu dokazivanja i tužbeni zahtjev odbio kao neosnovan.

33. Sud je odbio dokazni prijedlog tuženika za izvođenjem dokaza financijsko knjigovodstvenim vještačenjem iz razloga što tužitelj, na kojem je teret dokaza, tijekom postupka nije dokazao kako je tuženiku pozajmio ovdje utuženi iznos, a u skladu sa čl. 10. st. 1. ZPP-a.

34. Odluku o naknadi parničnih troškova sud je donio u skladu sa čl. 151., čl. 154. st. 1., čl. 155. i čl. 164. st. 1. i st. 4. ZPP-a, a visina istih odmjerena je prema odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 138/2023; u daljnjem tekstu OT).

35. Sud je tuženiku priznao trošak parničnog postupka u ukupnom iznosu od 1.500,00 EUR.

36. Tuženiku je priznat trošak sastava odgovora na tužbu od 25. ožujka 2024. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 8. t. 1. OT), trošak sastava podneska od 9. svibnja 2024. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 8. t. 1. OT), trošak zastupanja na ročištu održanom 7. svibnja 2024. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 9. t. 1. OT), trošak zastupanja na ročištu održanom 10. lipnja 2024. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 9. t. 1. OT), trošak zastupanja na ročištu održanom 24. ožujka 2024. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 9. t. 1. OT) i trošak zastupanja na ročištu održanom 12. svibnja 2026. u iznosu od 200,00 EUR (Tbr. 9. t. 1. OT), sve uvećano za PDV.

37. Cijeneći koji su troškovi bili potrebni za vođenje ovog spora i u kojoj visini, sud je tuženikov zahtjev za naknadu parničnog troška u preostalom iznosu od 312,50 EUR odbio kao neosnovan, iz razloga što je tuženik tražio trošak sastava odgovora na žalbu te trošak sastava podneska od 5. ožujka 2026., međutim navedeni troškovi nisu bili potrebni za vođenje parnice, u skladu sa čl. 155. ZPP-a.

38. Slijedom navedenog, riješeno je kao u izreci.

U Osijeku 9. lipnja 2026.

Sutkinja
Marina Ljubičić Knežević

UPUTA O PRAVU NA ŽALBU:

Protiv ove presude stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana putem ovog suda.

U postupku u sporovima male vrijednosti žalba protiv presude ili rješenja ne odgađa ovrhu, osim ako sud koji donosi presudu ili rješenje, iznimno, po službenoj dužnosti, obrazloženim rješenjem, odredi drukčije. (čl. 467.a ZPP-a).

Broj zapisa: **9-30889-26f9b**

Kontrolni broj: **0b554-945e7-53b0f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.